

The Abraham Arbesfeld
Kollel Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Men

WWW.KOLLELYOMRISHON.ORG

*The Hand of
G-d and Man in
Megilat Esther*

This week's shiurim are dedicated by Dr. Stuart and Ellen Shaffren in commemoration of the yahrzeits of their mothers and grandmother, שרה בת משה ב' אדר א', העניו בת משה בנימין ה' אדר, הענטשע לאה בת שלום ד' אדר א'

Rabbi Reuven Taragin
ל' שבט תשע"ג • February 10, 2013

(א) מבנה

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יט/א

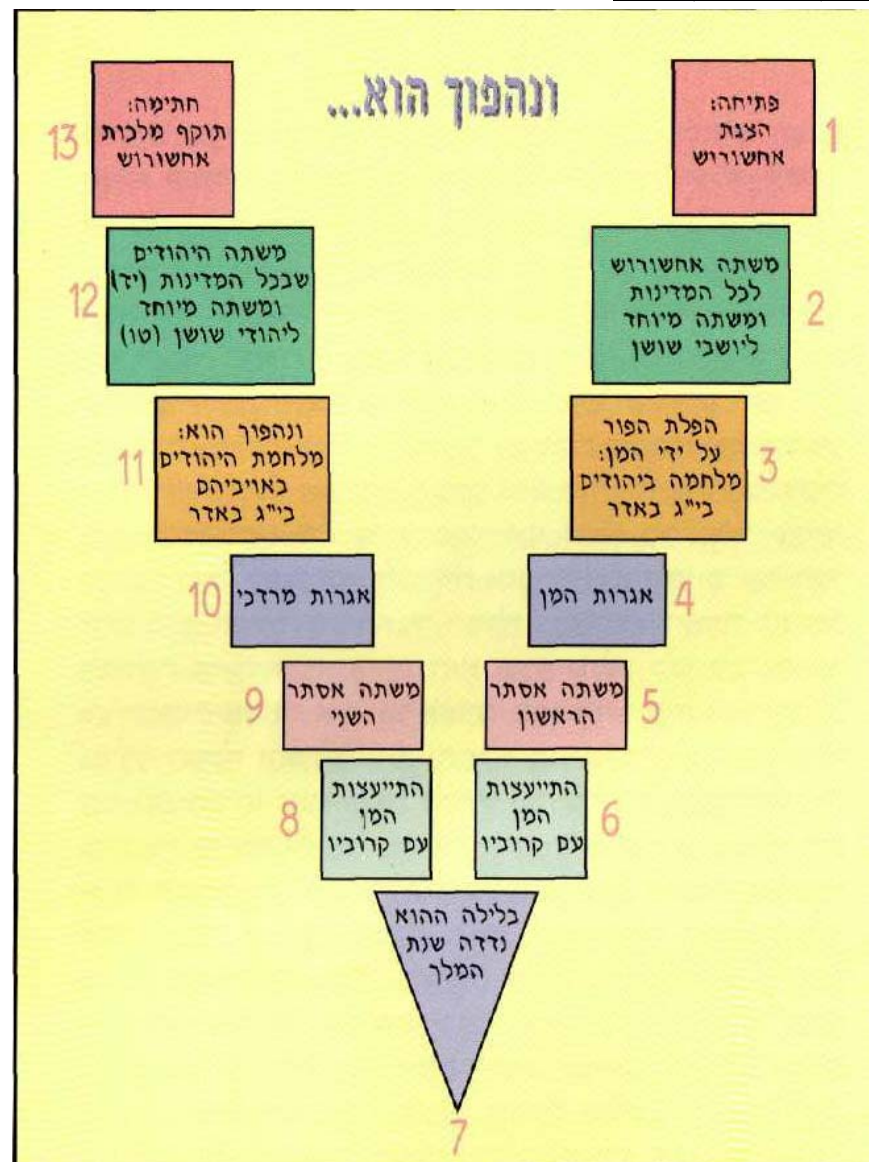
משנה ומהיכן קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו רבי מאיר אומר כולה רבי יהודה אומר מאיש יהודי רבי יוסי אומר מאחר הדברים האלה: גמרא מהיכן קורא אדם את המגילה וכו': תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר מבלילה ההוא אמר רבי יוחנן וכולן מקרא אחד דרשו ותכתב אסתר המלכה ומרדכי היהודי את כל תוקף מאן דאמר כולה תוקפו של אחשורוש

ומאן דאמר מאיש יהודי תוקפו של מרדכי ומאן דאמר מאחר הדברים האלה תוקפו של המן ומאן דאמר מבלילה ההוא תוקפו של נס

(ב) בלילה הוא נדדה שנת- מלכו של עולם

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף טו/ב

אמר רב נחמן בר יצחק ורב כתיב בלילה הוא נדדה שנת המלך
אמר רבי תנחום נדדה שנת מלכו של עולם ורבנן אמרי נדדו עליונים נדדו תחתונים

(ג) תוקפו של המן- ונהפוך הוא

פרק ג

(יא) ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך:

(יב) ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האנגי צ'ר היהודים:

(ח) ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפחד בין העמים...

(ט) אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך:

(יא) ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך:

(יב) ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך:

(יג) ונשלח ספרים בידי הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מפער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבז:

(יד) פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה:

(טו) הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשפות והעיר שושן נבוכה:

פרק ד

(א) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וזעקה גדלה ומרה:

(ב) ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק:

(ג:טו) הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשפות והעיר שושן נבוכה:

(ג) ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים:

פרק ח

(א) ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן

(ב) ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן:

(ד) ויושט המלך לאסתר את שרבת הזקב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך:

(ה) ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו וכתב להשיב את הספרים מחשבת...

(ח) ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב...

(ט) ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש... ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות... מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו ואל היהודים ככתבם וכלשונם:

(י-יא) ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים בידי הרצים... להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבז:

(יג) פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם:

(יד) הרצים רכבי הרכש האחשדרפנים יצאו מבבלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה:

(טו) ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן

והעיר שושן צהלה ושמחה:

(יז) ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משפתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתגהדים כי נפל פחד היהודים עליהם:

(טז) ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר:

ד) תוקפו של מרדכי ואסתר - הקדמת תרופה למכה

רש"י אסתר פרק ג פסוק א
(א) אחר הדברים האלה - שנבראת רפואה זו להיות לתשועה לישראל. גדל המלך וגוי את המן - שהקב"ה בורא רפואה למכתן של ישראל קודם שיביא המכה עליהם:

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יב/א
שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה? אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע

ה) תוקפו של אחשוורוש - תוכניתה של אסתר

רש"י אסתר פרק ה פסוק ד
(ד) יבוא המלך והמן - רבותינו אמרו טעמים הרבה בדבר מה ראתה אסתר שזימנה את המן כדי לקנאו במלך ובשרים שהמלך יחשוב שהוא חשוק אליה ויהרגנו ועוד טעמים רבים.

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף טו/ב
יבא המלך והמן אל המשתה תנו רבנן מה ראתה אסתר שזימנה את המן רבי אליעזר אומר פחים טמנה לו שנאמר יהי שלחנם לפנים לפח רבי יהושע אומר מבית אביה למדה שנאמר אם רעב שונאך האכילהו לחם וגוי רבי מאיר אומר כדי שלא יטול עצה וימרוד רבי יהודה אומר כדי שלא יכירו בה שהיא יהודית רבי נחמיה אומר כדי שלא יאמרו ישראל אחות יש לנו בבית המלך ויסיחו דעתן מן הרחמים רבי יוסי אומר כדי שיהא מצוי לה בכל עת רבי שמעון בן מנסיא אומר אולי ירגיש המקום ויעשה לנו נס רבי יהושע בן קרחה אומר אסביר לו פנים כדי שיהרג הוא והיא רבן גמליאל אומר מלך הפכפכן היה אמר רבן גמליאל עדיין צריכין אנו למודעי דתניא רבי אליעזר המודעי אומר קנאתו במלך קנאתו בשרים רבה אמר לפני שבר גאון אביי ורבא דאמרי תרוייהו בחומם אשית את משתייהם וגוי אשכחיה רבה בר אבוה לאליהו אמר ליה כמאן חזיא אסתר ועבדא הכי אמר ליה ככולהו תנאי וככולהו אמוראי

מדרש שוחר טוב תהלים פרק כב
למה נמשלה אסתר לאילת השחר?
מה אילת השחר כשאורה בוקע בתחילה היא באה קמעא קמעא, ואחר כך היא מנפצת ובאה, ואחר כך היא פרה ורבה, כך היתה גאולתן של ישראל על ידי אסתר קמעא קמעא

מגילת אסתר

ספר אסתר פרק א

- (א) ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה :
 (ב) בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה :
 (ג) בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו :
 (ד) בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום :
 (ה) ובמלואת המים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתו המלך :
 (ו) חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט נשש ודר וסחרת :
 (ז) והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך :
 (ח) והשתיה כדת אין אינס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש :
 (ט) גם נשתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש :
 (י) ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהמן בזתא חרבוניא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש :
 (יא) להביא את נשתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא :
 (יב) ותמאן המלכה נשתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו :
 (יג) ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין :
 (יד) והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות :
 (טו) כדת מה לעשות במלכה נשתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים :
 (טז) ויאמר מומכן {ממוכן} לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עושה נשתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש :
 (יז) כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרן המלך אחשורוש אמר להביא את נשתי המלכה לפניו ולא באה :
 (יח) והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף :
 (יט) אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויקתב בדי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא נשתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה :
 (כ) ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן :
 (כא) וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן :
 (כב) וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו :

ספר אסתר פרק ב

- (א) אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את נשתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה :
 (ב) ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערוֹת בתולות טובות מראה :
 (ג) ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן :
 (ד) והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת נשתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן :
 (ה) איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש מיני :
 (ו) אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל :
 (ז) ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת :
 (ח) ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערוֹת רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים :
 (ט) ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערוֹת הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערוֹתיה לטוב בית הנשים :
 (י) לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צנה עליה אשר לא תגיד :
 (יא) ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה :
 (יב) ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המור וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים :
 (יג) ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ונתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך :

(יד) בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגו סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם:
 (טו) ובהגיע תר אסתר בת אביחיל ד' מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה:
 (טז) ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא ח' ח' בשנת שבע למלכותו:
 (יז) ונאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי:
 (יח) ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כ' המלך:
 (יט) ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך:
 (כ) אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צנה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו:
 (כא) בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתו ותקש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש:
 (כב) וינדע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי:
 (כג) ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

ספר אסתר פרק ג

(א) אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו:
 (ב) וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשפתחים להמן כי כן צנה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחנה:
 (ג) ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך:
 (ד) ויהי באמרו \ {באמרו} אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי:
 (ה) וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחנה לו וימלא המן חמה:
 (ו) ויבו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי:
 (ז) בחדש הראשון הוא ח' נ' בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא ח' אדר:
 (ח) ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפחד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שנה להניחם:
 (ט) אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנני המלך:
 (י) ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צ'ר היהודים:
 (יא) ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך:
 (יב) ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב בכל אשר צנה המן אל אחשורוש המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך:
 (יג) וישלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא ח' אדר ושללם לבו:
 (יד) פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה:
 (טו) הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשיתות והעיר שושן נבוכה:

ספר אסתר פרק ד

(א) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע ומרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וזעקה גדלה ומרה:
 (ב) ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק:
 (ג) ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ונתנו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים:
 (ד) ותבואינה \ {ותבואנה} נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל:
 (ה) ותקרא אסתר להתן מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה:
 (ו) ויצא התן אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך:

- (ז) ויגד לו מַרְדְּכֵי אֵת כָּל אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת פְּרִשְׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הֵמֶן לְשָׂקוֹל עַל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים וְבִיהוּדִים {לְאֲבָדָם} :
- (ח) וְאֵת פִּתְשֹׁן קָתַב הַדָּת אֲשֶׁר נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת אֵת אֲסֵתֵר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצוּוֹת עָלֶיהָ לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל עַמָּה :
- (ט) וַיְבוֹא הַתֵּד וַיִּגַּד לְאֲסֵתֵר אֵת דְּבָרֵי מַרְדְּכֵי :
- (י) וַתֹּאמֶר אֲסֵתֵר לְהִתְדַּוּת וּתְצַוְהוּ אֶל מַרְדְּכֵי :
- (יא) כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֵת שְׂרָבִיט הַזֶּהָב וְחִיָּה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם :
- (יב) וַיִּגִּידוּ לְמַרְדְּכֵי אֵת דְּבָרֵי אֲסֵתֵר :
- (יג) וַיֹּאמֶר מַרְדְּכֵי לְהִשִּׁיב אֶל אֲסֵתֵר אֵל תְּדַמִּי בְּנַפְשְׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל הַיְהוּדִים :
- (יד) כִּי אִם הַחֲרַשׁ תַּחֲרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת רְחוֹם וְהַצֵּלָה יַעֲמוּד לַיְהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֵר וְאֵת וּבֵית אֲבִיךָ תֵּאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם לָעַת כְּזֹאת הַגְּעַת לְמַלְכוּת :
- (טו) וַתֹּאמֶר אֲסֵתֵר לְהִשִּׁיב אֶל מַרְדְּכֵי :
- (טז) לָךְ כְּנוֹס אֵת כָּל הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל תֹּאכְלוּ וְאֶל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִלְחָה וַיּוֹם גַּם אֲנִי וְנִעְרָתִי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כָדַת וְכֹאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי אֲבַדְתִּי :
- (יז) וַיַּעֲבֵר מַרְדְּכֵי וַיַּעַשׂ כְּכָל אֲשֶׁר צִוְתָהּ עָלָיו אֲסֵתֵר :

ספר אסתר פרק ה

- (א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֲסֵתֵר מַלְכוּת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת :
- (ב) וַיְהִי כִרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֵת אֲסֵתֵר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׂאָה חוֹן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֲסֵתֵר אֵת שְׂרָבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֲסֵתֵר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשְּׂרָבִיט :
- (ג) וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ אֲסֵתֵר הַמַּלְכָּה וּמָה בִּקְשָׁתְךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַיִּנְתֵּן לָךְ :
- (ד) וַתֹּאמֶר אֲסֵתֵר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמֶן הַיּוֹם אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ :
- (ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהֲרוּ אֵת הֵמֶן לַעֲשׂוֹת אֵת דְּבַר אֲסֵתֵר וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהֵמֶן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֲסֵתֵר :
- (ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֲסֵתֵר בְּמִשְׁתֶּה הַיּוֹם מִה שְׂאֵלְתְּךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ וּמָה בִּקְשָׁתְךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ :
- (ז) וַתַּעַן אֲסֵתֵר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי :
- (ח) אִם מִצָּאתִי חוֹן בְּעֵינָי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֵת שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֵת בִּקְשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמֶן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמִתַּר אֶעֱשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ :
- (ט) וַיֵּצֵא הֵמֶן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת הֵמֶן אֵת מַרְדְּכֵי בְשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ וַיִּפְלֵא הֵמֶן עַל מַרְדְּכֵי חֵמָה :
- (י) וַיִּתְאַפֵּק הֵמֶן וַיָּבוֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֵת אֲהֻבָיו וְאֵת זָרְשׁ אִשְׁתּוֹ :
- (יא) וַיִּסְפַּר לָהֶם הֵמֶן אֵת כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו וְאֵת כָּל אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ :
- (יב) וַיֹּאמֶר הֵמֶן אִף לֹא הִבִּיֵּאָה אֲסֵתֵר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לְמַחֵר אֲנִי קְרוֹיָה לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ :
- (יג) וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהֵה לִי בְּכָל עַת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֵת מַרְדְּכֵי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ :
- (יד) וַתֹּאמֶר לוֹ זָרְשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל אֲהֻבָיו יַעֲשׂוּ עִץ גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֵת מַרְדְּכֵי עָלָיו וּבֹא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֵחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לְפָנָיו הֵמֶן וַיַּעַשׂ הַעֵץ :

ספר אסתר פרק ו

- (א) וּבְלִילָה הַהוּא נִדְּדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֵת סֹפֵר הַזְּכָרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ :
- (ב) וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מַרְדְּכֵי עַל בְּגַתְנָא וְתַרְשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֹּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד בְּמֶלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ :
- (ג) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מָה נַעֲשֶׂה יָקָר וּגְדוּלָה לְמַרְדְּכֵי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר :
- (ד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַחֲצַר וְהֵמֶן בָּא לְחַצֵּר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לְאִמְרוֹ לְמֶלֶךְ לְתַלּוֹת אֵת מַרְדְּכֵי עַל הַעֵץ אֲשֶׁר הִכִּי לוֹ :
- (ה) וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הֵמֶן עֹמֵד בַּחֲצַר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא :
- (ו) וַיָּבוֹא הֵמֶן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מָה לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֵמֶן בְּלָבוּ לְמִי יַחֲפֵץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי :
- (ז) וַיֹּאמֶר הֵמֶן אֶל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ :
- (ח) וַיְבִיאוּ לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבַשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתֵר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ :

(ט) ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו :
 (י) ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כפאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת :
 (יא) ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי ורכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו :
 (יב) וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש :
 (יג) ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו :
 (יד) עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר :

ספר אסתר פרק ז

(א) ויבא המלך והמן לשותות עם אסתר המלכה :
 (ב) ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה הינו מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ימה בקשתך עד חצי המלכות ותעש :
 (ג) ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי :
 (ד) כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הוצר שנה בנזק המלך :
 (ה) ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן :
 (ו) ותאמר אסתר איש צר ואובד המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה :
 (ז) והמלך קם בחמתו ממשתה הינו אל גנת הביתו והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך :
 (ח) והמלך שב מגנת הביתו אל בית משתה הינו והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו :
 (ט) ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו :
 (י) ויתלו את המן על העץ אשר הכיו למרדכי וחמת המלך שככה :

ספר אסתר פרק ח

(א) ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים \{היהודיים\} ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה :
 (ב) ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן :
 (ג) ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפניו רגליו ותבד ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים :
 (ד) וישט המלך לאסתר את שרבת הזקב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך :
 (ה) ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך :
 (ו) כי איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיכבה אוכל וראיתי באבדן מולדתי :
 (ז) ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים \{ביהודיים\} :
 (ח) ואתם כתבו על היהודים בטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב :
 (ט) ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב בכל אשר צנה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם :
 (י) ויכתב בשם המלך אחשורוש ונחתום בטבעת המלך וישלח ספרים בידי הרצים בסוסים רכבי הרקש האחשדרפנים בני הרמכים :
 (יא) אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבזו :
 (יב) ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר :
 (יג) פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים \{היהודיים\} עתודים \{עתודים\} ליום הזה להנקם מאיביהם :

(יד) הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מב'הלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה :
 (טו) ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן
 צהלה ושמחה :

(טז) ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר :

(יז) ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום
 טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם :

ספר אסתר פרק ט

(א) ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו
 איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם :

(ב) נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשנרוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי
 נפל פחדם על כל העמים :

(ג) וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד
 מרדכי עליהם :

(ד) כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול :

(ה) ויכו היהודים בכל איביהם מפת חרב והרגו ואבדו ויעשו בשנאייהם כרצונם :